

Any I

Núm. 5

Barcelona, Maig de 1913

Apareix cada primer de mes

5 cts.

RICARDO CARSI Y LACASA

(Caricatura per el mateix).

OFICINA
de Instalaciones Eléctricas

— DE —

L. Benguerel Jouas

Establecimiento especial para Reparaciones de toda clase de Aparatos

REPARACIONES

y montaje de devanados de todos sistemas, tanto para Generadores de corriente continua y alterna como para Motores de corriente continua y alterna mono y polifásica

PASEO DEL TRIUNFO, 41
(Pueblo Nuevo) **BARCELONA**

**Gran Fábrica Hispano-
Americana de Chocolates**

Marca "EL CID"

Miguel Muñoz

Productos puros y sin mezcla ninguna, hecho á la piedra y elaborado en el pueblo de

Burgasot (Valencia)

Clases de 0'75, 1, 1'25, 1'50 y 1'75 pesetas los 400 gramos, con vainilla ó canela

Clase especial para diabéticos y enfermos, elaborado con leche, huevos y caracas, á 2 pesetas los 400 gramos

Representante en Barcelona:

Fernando García Pascual

Bailén, 54 pral.

Depósito y venta: el mismo

≡ **IMPRENTA** ≡

Revistas, Catálogos, Trabajos para el
Notas de Precios Comercio, Industria y Banca

✻ **FÁBRICA** ✻
DE
LIBROS RAYADOS

OBJETOS DE ESCRITORIO

R. GILABERT

Durán y Bas, 5 y 5 bis

≡ **BARCELONA** ≡

JOVENTUT VALENCIANISTA

<i>Redacció y Administració</i> Passelg Sant Joan, 26	Director: RICARDO CARSI	DIPÓSIT: MIQUEL ALLUÉ Carrer Cabras, 7
<i>Serán responsables dels treballs que's publiquen, llurs autors</i> <i>No's torneñ els originals encara que no's publiquen</i>		Número solt: 5 centims Atrassat: doble preu

SUMARI

La Santa Intransigencia, per *Miquel Durán Tortajada*.—Desengany, per *Josep Blanquer Belda*.—Política, per *Alexis*.—La Salve de l'estimada, per *J. M. Mustieles*.—Als Joves Valencians, per *Robert Blanquer Belda*.—La reixa de l'alqueria, per *Túria*.—La caricatura de hui, per *La Redacció*.—Cuadret Valensiá: La espolsá del cacau, per *T. Llorente y Falcó*.—Moviment de la Colonia.—Gacetilles.—Pensament, per *Enrich Llóberas*.—Joventut Valencianista.—L'horta valenciana, per *Rodolfo Beltrán*.—De Bon Humor.—Correspondencia.

La Santa Intransigencia

Recorde ara, ja que pera'ls joves valencianistes envie aquestes ratlles, l'acte en el qual, ab motiu d'honorar al meu cultíssim amic Eduard Martínez Ferrando per la publicació del seu interessant follet «Solidaritat i Regionalisme», nasqué fa uns quatre anys, en la capital de la nostra terra, la primera Joventut Valencianista, no una joventut valencianista com la que fins llavors s'havía conegut, sino una joventut valencianista propiament dita, com aquesta que fá aquest periódic, perfectament orientada i ab un gran entusiasme patriótic. Doncs bé, aquell moment convinguerem en anomenarlo acte de «presencia» dels joves patriotes valencians, dels precursors, de la «Jove Valencia».

Y aquell acte de «presencia» de la joventut valencianista, aquell esclat d'energíes noves promptes á la lluita,

volguerem que fos presidit per la voluntat també jove del excels poeta Llorente, el gran cantor de l'ànima valenciana; i que fos ell, el Mestre, el que repartís als seus deixebles, en el profétic dinar, el pa nodridor de la fé en nostres idees i el que'ns dongués á beure en la copa d'or de la seva poesia, el ví sagrat de l'amor á nostra Patria.

En aquell moment revelador de la nova joventut, jo vaig afirmar la necessitat de l'estridencia, de la intransigencia, en la lluita pels nostres ideals. Jo que soc un convensut i un entusiasta—els hi vaig dir an aquells companys al aixecar la copa per la llibertat de la Patria—jo, que desde 'ls primers moments de la meua vida en que un s'en adona del ésser conscient i passa de la influencia rebuda á la individual ó propia, he sentit en mí la sensació de la rassa i de la parla, d'aquesta parla que, com ha dit en Gabriel Alomar, el pensador mallorquí, «no era el patrimoni exclusiu del meu tros de terra, sino una expresió vinculada á una historia i á un poble

conscient de la seva condició de flor humana, caracterisada i típica ab son nom i son perfum»; jo que, com he dit, sento la valencianització fortament arrelada i protesto d'aqueixes dominacions extranyes per complet á nostra personalitat i al modo d'ésser del nostre poble, us demano que vosaltres, la joventut qua pensa i estudia, la que's preocupa dels problemes innovadors en nostra Patria, tinga també un fervent culte per la Santa Intransigencia, siga exaltada y entusiasta, no com les joventuts escéptiques i decadents de la desventurada Espanya, sino com aquells joventuts ardides que, en els pobles opresos, saben lluitar i triomfar per la seva llibertat.

El nostre Llorente ha dit: «Res pot serme més grat que vore á nostra joventut entusiasmada per l'amor á la terra i per el conreu de nostra llengua i literatura. Hi ha en Valencia un jovent valencianiste de cor sá i d'imaginació vivíssima: en ell está el pervindre.»

Convertim en realitat les paraules profétiques del Mestre, fem un programa de la seva visió entre les hermoses palmeres d'Elx; convertim la idea en acció, enfortintla i engrandintla segóns les corrents evolutives de les époues, pera que les nostres descendencies puguen, un día, beneir el somni daurat de nostre immortal poeta.

Comensem ab coratge l'obra de revalencianització, exaltem l'esperit, posem totes les nostres forses i les nostres energies al servir de nostra santa causa; la resurrecció de l'ánima valenciana, el regoneixement de nostra personalitat; l'aristocratisació de nostra parla. Es arribada l'hora de les exaltacions en els que les sentien vibrar fortament en la necessaria conjunció de nostra vitalitat. Debem comensar á Valencia el periode de «intransigencia»; la lluita valenta i deci-

dida pels ideals difícils; l'acció coratjosa i ardida; l'empemta formidable, arribant fins al sacrifici, el bell sacrifici que beneirán, llibertades, les generacions futures.

Aquesta es nostra tasca, i aquesta ha d'ésser nostra magna obra; pera portarla á cap comptem ab l'element més necessariament aprofitable: Joventut.

Y ara, companys i amics, amunt el cors i siam, ab fé i entusiasme, uns decidits propagadors de la Santa Intransigencia.

MIQUEL DURÁN TORTAJADA.

DESENGANY

Una nit bella y serena
que convidaba 'l amor
te vaig coneixer ígiguetal,
y de tú's prendá mon cor.

Te parlí de mon sentir,
Te declari ma passió,
y burlante tu de mi,
Vares tronchar ma ilusió.

Les nits plenes de bellesa,
Recorde en fonda tristesa,
El desventurat amor,

Sempre en ton desdeny pensant,
Queda el desengany plorant
En resignació, mon cor.

JOSEP BLANQUER BELDA.

Política

S'ha dit en tots els tons y de totes les maneres imaginables combatint al centralisme, que, les capitals de les nacions son focos d'immoralitat y d'explotació dels seus respectius països, que á elles aflueixen rius de riquesa, y que les permeables superfícies dels despajos oficials s'enbeuen la suor y les pesetes de tots els ciutadans que, per necessitat ó per ignorancia se deixen acostar al front ó á la boljaca el paper secant que baix el nom de Madrid, Paris, Londres etc. existix en gran abundancia en els desdijats països de la vella Europa y hasta dels atres païssos mes ó menos vells.

Pero, en cambi, com á compensació á esta gran veritat que salta del ànima dels països, dolorida per un continuo y exagerat esforç, també s'ha dit que el regimen Regionaliste, no faria mes que multiplicar el número de les *Centrals absorvents*.

Hiá que pararse y meditar davant de tal conclusió, curta y expresiva, dirigida á l'ànima dels que volém plens de bona fè y d'amor á nostres pàtries, gran y jica, curarnos de la sangria oberta del centralisme, sinse tindre en conte, que, podria ser que sí, que se posarem bons del cap y mos se podriren els peus.

Una vegá un centraliste me contá un cuento inocent; me referí, que ixqué un lladre á robar á un home que se tenia per honrat; que éste en noble defensa matá al lladre, pero, que al posarli la má al pit per vore si realment no vivia, notá un bulto en la boljaca del jaleco, per curiositat volgué vore lo que era, y al enterarse que se trataba d'un rellonge en in-

crustacions de pedres y de corda pera molts dies, se quedá en éll...

El cuento inocent me feu molt de mal, porque me feu recordar, al costat d'histories de diputats á corts, de senadors y de ministres de antigues fejes y països exòtics, histories de diputats provincials y de consejals de no menos antigor y exotisme y pensi per un moment sobre la conveniencia de remunerar els càrrechs públics y de deixar sentir el pes de la lley sobre tots els ciutadans per igual, exceptuant als que serviren al Poble, als que s'els debia deixar sentir en el máxim de forsa y sense cap de consideració.

En lo que de nosatros dependirà, pues, el día que nostra regió se governe autònoma y siga responsable de tot lo que pase dins de ella, desde ara proposém este criteri tancát respecte als càrrechs públics, en benefici del Poble en jeneral y en manifest benefici en particular dels que hagen de desempenyarlos, pues aixina, ningú podrá sospejar may, ni per un moment, que siguen roins, porque ni podrán ni ho necesitarán sero, no ya en l'orde moral del que no ductém, pero ni tan xisquera del orde material que es el que ha arrastrat á inmundos parages á ànimes pulcres moltes voltes arrevataes per la forsa de les circumstancies y per la irresistible influencia del mig.

ALEXIS.

La Salve á l' estimada

¡Deu te guard, oh estimada,
adorada doncella!
Deu te guard, la encisada,
gentilíssima i bella!

!Oh, fada de dolçura,
la de amorós esguard
que esperança procura
á l'esprit: Deu te guard!

A tú vinc desterrat
de sorollosa vida,
ab lo cor desmaiat
davant una fé marcida;

á tú vinc sospirant
tants desvanits amors;
a tú vinc gemecant
del vall aquell de plors.

oh, donzella estimada,
torna tos ulls a mí!
oh, la meva advocada,
la de l'esguard diví!

I després de la lluita,
com llorer dels triomfants,
móstram la dolsa fruita
de tos llavis sagnants.

oh, dona clementíssima,
oh, superba, oh, piadosa!
La verge gentilíssima
de mirada amorosa!

Pren-me, cansat, lo cor
i porta-m a la vida
de la pau y l'amor
que me tens oferida.

J. M. MUSTIELES.

Als Joves Valencians

Impresionat per el exit alcansat per els 1.^{es} Jochs Florals organissats per nosatros no puc menos que fer constar que ya es molta la Joventut, que pensa com nosatros, sent molt aimants de la empresa que hem escomensat y que no desitjen altra cosa que ajudarnos en totes les nostres forces. Pues be, vos necesitem y si no flaquegen en l'obra escomensada, que per cert te que ser molt llarga y penosa, arribarem al final, al trionf de tots els nostres ideals, al deslliurament de la nostra aimada Valencia de les opresores cadenes que la sugecten y al engrandiment rapid de la mateixa per rao de la seua autonomia.

¿Voleu que tot aso arribe á sosuir? Pues be, fem lo que ya vos he dit al principi, no desmayem en ningun dels contratemps que mos puguen ocurrir en la nostra faena, per que si no resistim als mateixos, no vorem res de lo que desigem, y ya sabeu vosatros que la nostra obra esta sembrada de escollos als quals ya que sortejar y si es imposible lliurarse d'ells, no ya com traurelos de davant d'una manera ó d'un atra.

Em direm que despues de tots estos parrafos sabeu que tenim que treballar pero que no sabeu en quina faena. D'aixó vos vullc parlar, de la faena que tenim que fer vullc ocupar-me en la serie d'articuls que aniré publicant igual que en unes conferencies que pera quantjo vagi á Valencia en el prop-vinent Juliol pense donar, pera que aixis, ningu pugui escusarse de desconeixensa del problema del Valencianisme y desta manera aporti l'ajuda del seu treball corporal ó intelectual, á l'hermosa creuada que nosatros hem escomensat.

I

Fem Valencianistes veritaders

Lo mes peaos del nostre treball es aumentar les files de Valencianistes convensuts, de Valencianistes qu'es tracin una senda y no'ls se la fasin torsar ni á la forsa ¿com els farem? Pues de la manera mes sencilla, fentlos coneixer lo que no saben, No es una vergonya qu'en Valencia no i hagi ningú que sapia escriure el valenciá, pues bé femlo apendre fem que en els colegits que ara tenen prohibit el parlarlo el parlen, fem que es creen en els mateixos, classes en les quals s'enseyi á escriurelo, y sobre tot no 's entreguem y quant un Valenciá mos parli en castellá digamli que no l'entnem per que les llengües nosatros les coneixem solsament per parlar en els fills dels paisos en que es parlen, per lo cual l'obligarem á parlarlos en la nostra qu'es mes antiga y mes hermosa que totes les que es parlen en la península Ibérica com ho demostra els sols fets que'n al estranger y en diferentes Universitats s'ensenya la *Llengua Valenciana*.

També tenim que fer que coneguim la historia de la Regió, ensenyamla nosatros y fent que la ensenyin als gicotets, pues com vosatros sabeu si ells coneixen be la historia y la llengua de la seua Patria, tingau per segur qu'el día que siguin grants serán companys nostres y la defensarant millor que nosatros per la circumstancia d'haber conegut desde joventets les ingusticies que pera nosatros els valencians han tingut els governs, que no mos donen ni mos han donat may lo que per dret es nostre.

M'allargaria molt si vullguera acabar este tema y com no puch disposar de mes puesto faig punt final y en el proxim número vos contaré de la manera que mirarem de conseguir l'implantació de les citades assignatu-

res en alguns colegits del nostre Reine.

ROBERT BLANQUER BELDA.

President de Joventut Valencianista

La reixa de l'alqueria

La reixa de l'alqueria
 Plena está de enredraderes
 Y els don-pedros, l'armonia
 Porten en ses flors primeres.
 De bell encaix pues, la reixa
 Está sempre prepará
 A sentir la dolsa queixa
 De la dona enamorá.
 Y les flors tenen costum
 De recibir amoroses
 L'alé que plé de perfúm
 Els diu tantísimes coses...

Y molts desde fora veuen.
 Dos parelles de clavells
 Y els colors diuen que tenen,
 Dos negres y dos vermells.

D'eixes misterioses flors
 Estich en l'intim secret
 Perque al latir nostres cors
 Tos ulls y tos llavis veig.

TÚRIA.

La caricatura de hui

Tan sols dient que es la del Fundador, Director y ánima de éste periódico seria prou pera justificar l'honor de que figure en les seues pàgines seguint la serie que l'ha presidit y la llarga y brillant que ha de seguirlo.

Pero nostre Director, mereix algo mes, perque no es Director á soles; es nostre amich, pero no un amich mes, superficial y frívol, sinó *l'amich* en tota l'extensió de la paraula que vol dir el complement ó ampliació de la familia.

Pero es mes, Ricardo Carsí es valenciá castís, plé de foch y entusiasme, en eixe típich caracter meridional arrailat en son ser que'l fá inquiet y movediz com aquelles mariposes que revolotegen per els horts de tarongers de la Rivera ó per damunt de la deliciosa horta de Valencia. Asó fa que son tracte mos porte constantment l'efluvi de nostra Regió y vinga á ser també una prolongació de la mateixa hasta el bell mitg de Catalunya.

Els seus mérits com a Valenciá distinguit son molts y en atenció á la seua modestia no'ls consignem asi, pero, davant d'una de les mes importants de les seues obres, davant de *Joventut Valencianista* si que no podem deixar de reconeixer en son fundador al caracter y al patrici.

Perque, esta obra feya molta falta y sols un *caracter* podia mampéndrela y portarla en éxit á bon fí, en época en que la política regionalista está falta de verdaders adalits y de cors esforsats y resolta.

Per lo que á nosatros respecta podem dir que'l secundarém y en son exemple mos mirarém com en un

espill pera mereixer mes tart algún mérit que posar en l'haber de nostre Valencianisme.

¡Vixca nostre Director!

¡Vixca Valencia!

LA REDACCIÓ.

Cuadret Valenciá

La espolsá del cacau

Estem dins lo mes d'Octubre. Per les matinades cau una rosada que, espurna de perles lo gram del camps y les fulles dels arbres. Quant el sol va desfent sos raigs, la terra tota pareix riquisim mant guarnit de fina pedreria. ¡Quina frescor, se respira en torn! Bandades de estornells, comombres negrenques en llarch viage, puguen amunt en busca de la serra; els pinsanets, verderols, cadarneres y paixarells, pasen á ramats y espurnegen ses alegres cantories; y les terre-roles, ab son cant delicat, estoven ses ales y s'angrunsen, ditjoses de trovarse en un terreno tan suau.

Es l'hora d'escomensar el trevall. Per camins y sendes venen del poble les cuadrilles. Van de tot: homens, dones y gics, que de tots necessita l'espolsada del cacau, una de las faenes mes importants d'esta cullita, que dona un bon tros de pá á la gent llauradora de una gran rodada de la ribera del Júquer, per terres de la meua Valencia.

Ben acomodats en carro, arrastrat per un majo lluent, ó per una mula polida, uns; rodejant á una bu-

rra, sobre la que s'angrunsa el amo del camp, ó alguna dona poch aca-minadora, altres; les mes á peu; tots van al treball gojosos, com si anarem á una romeria.

Afejimse nosaltros, si't plau, lector, á una d'estes cuadrilles. Ara pasa per el front de casa la del tio Sento. En ella anirem be. Te sento un camp que dona gloria vorel. No n'ha en bou tros á la redona altre millor. Y el llaurador, satisfet de la cullita, no ha regatejat gent.

Pera la faena dels homens porta en primer lloch al seu gic, un fadrinot curtit per les rosades del ivern y per el sol del estiu, que lo mateix enfondra la reixa y la aixada en la terra, que aguardant á joca mata una cúa de junc ó un sarset, en les fosques y desfets nits d'aiguosa tremontana; ó agafa una guitarra, y desfá flors en les finestres de les fadrines mes guarrides. Y ab aquell gicot, van tres ó quatre mes, tots forts y treballadors, triats entre els millors.

Al front de les dones va la tia Narda, que sols deixa la casa en dies de compromís com estos, pera que no falte una cara de respecte entre la fadrinalla que la acompanya, y en la cual té dos ó tres nebodes, una ó dos novies dels gics de la cuadrilla, tres ó quatre vehines (la majoria de vint anys per avall) y unes cuantes cuarentones y hasta de mitj sigle ben cumplit. pero encara llaugereres y animoses.

Completen la cuadrilla, Quiquet, lo fill més petit de Sento, y Narda, un monycot de dotse anys; dos cosinets de pareguda edad, y un gos, menut y llech, que no pasa cau de rata que no enfonse el morro.

Ya el camp está llest. El tio Sento y son fill, dies ans, arrancaren les cacaueres, y, ben enfilas y esteses, les posaren á secar. La brosta ha pres un color negrench, pero els capells están grocs como el or; en mitj

del camp ha quedat una bona rodada pera les «espolsadores».

Giquetes,—diu el tio Sento—, á vore si se donarem aire y acabén en jorn. Ara clavare les estaques y posaré la entauladora, pera qu'es poseu á espolsar deseguida.

Y mentres el amo del camp falca entre canyes la entauladora que ha de servir de banch pera colpechar les mates y caiguen sos capells, els fadrinets, cantant y rientse, van fent gabelles de les mates esteses y les dones se muden la falda pera altra mes vella, y se nuguen un «mocaor» al cap pera que la pols no els embrute el monyo.

El sol, al entant majestuosament puja per amunt, y templa la frescor de la matinada. Dos ó tres terreroles, ensegades per l'aspillosa aigua d'un sequiol, se estoven y gorguechen en el blavos mant del espai. D'assi y d'allá, van y venen y se creuen les infinides remors de la terra, del aigua y del vent, com notes orquestrals del grandió himne de la natura.

—Visanteta—, diu la só Narda—, afanyeuse, qu'han de ferli fumejá al tio Bacoro.

Totes les giques obedixen á la que fa cap de la seua cuadrilla, y es comensen á sentarse davant de la «entauladora». Ya llestes, dona principe la «espolsá». Els giquets, carregats hasta per dalt del cap, van deixant les gabelles al costat de les dones; y estes, agafant á manolls les mates, ab puny de ferro, descarreguen colps y mes colps sobre la «entauladora». Els capells van caiguent á grapat y al poc rato una montonada que sembla d'or, bordeja aquella tira de dones, de galtes vermelles per la faena y de cos gentil.

—Sunsión, no t'adorgues mirant al teu «buen moso» que't tapanán de brosta—, diu una de les fadrines.

—Ché, Pataco, no't cuides tant el llom y porta mes càrrega—, afegis un atra.

Y les girigotes, les cansons, les rialles, surten per totes vandes.

—Batiste—, crida el tio Sento—, anem á tirar de racó.

El gicot encarregat d'esta faena, agafa el garvell y, posantse en mitj del cuadro, garvella primer la terra mesclada en lo cacauí; y despues, ab bras fort, «embolea» els capells per l'aire. Lo vent arremolina y se'n dú la fullaraca, caent á terra ab colp sec els capells, netejats de terra y fulles.

La animació no s'afluixa en tot lo mati. Sols á mig dia cuan el sol s'aplana y ni els pardalets piulen, ajo-pits en els arbres, les llengues s'aque-ten. La botija entonses fá tot el gasto. De má en má, va remullant totes les goles; un dels monycots es el encarregat d'anar á la sequia y omplirla, tenin bon cuidado de teparli els picos ab un tros de junc, para que alguna formiga ú altra alimanya no's fique dins del aigua.

Molt enjorn (que per aixó el tio Sento porta bona gent), de dos á tres, la espolsada esta ya feta; y sens perdúa de temps, se li pega foch á tota la fulla seca mesclada en terra, y una negra fum aguera anuncia á la cuadrilla vehina que els guanyeren la partida. Y altra volta, llavors s'ouen els crits y les rialles; y si les quadri- lles no estan lluny les frases picants y les paraules intensionaes son salsa molt gustosa, com á fi de la jornada.

Cuant el sol está prop de posarse, la cuadrilla pren altra volta el cami del poble, ab la mateixa alegria que el feu per la matinada.

Que la gent llauradora de la meua terra, mirantse en el espill rialler de son cel, es alegre y jubilosa en lo trevall: la millor escola de la vida, quant se viu entre flors, aucells y blavor de sel.

T. LLORENTE Y FALCÓ.

Moviment de la Colonia

Joventut Valencianista

1.ers Jochs Florals.—Fallo: *Flor artificial* al treball n.º 52 titulat «*La Lligenda del Castell*» que porta per lema «Mesager d'amor» habense donat els atres premits als treballs, número 71 «Valencianisme», núm. 43 «*La fada del amor*» lema «Pensat y fet», núm. 56 lema «Chufa», número 107 lema «Llomello», núm. 99 «*Cuento vell*», lema «Tró», núm. 15 «*Cant á Baco*» lema «Cuarteta», núm. 117 «*Cant á la fartera*» lema «Qui te fam ensomia en rollos», núm. 20 «*¡¡¡Que por!!!*» lema Y y i, núm. 126 «*¡¡Desengany!!*» lema «¡Cuernos!», núm. 28 «*Punchá*» lema «Tot lo que entra y no ix, se podrix», núm. 130 «Pudent», núm. 41 «Trois», núm. 34 «*Pere del Puñalet*» lema «Respeteu els furs dels Pobles», núm. 62 «*El Secuestrador*» lema «Tot per Valencia», donantse accesits als núm. 10 «*El Femater y el Burro*» lema «Floralia», núm. 111 «*Vatua el mon*» lema «Malestruga», núm. 35 «*A la Chica Valenciana*» lema «Pa cantar, els pardalets pa hechisar tons ullets», núm. 20 *Efectes del Pachol-i-Usat per un pixar-i* lema «De tant fer us de la-i; desgarr-i; el paper del caixet-i, núm. 73 «*La Crema de la Gitana*» lema «A la plassa de la Llanas»; Cremeu una gitana.

El acte de la repartició dels premits y obertura de pliques tindrà lloch avuy dia 1.º de Maig en el Ateneo Obrer (Tallers 22-2.º) á les 4 de la tarde, al citat queden invitats

totsels llegidors de JOVENTUT VALENCIANISTA.

Per la premsa diària s'anunciarà la data del homenatge que preparem al nostre gran Llorente.

GACETILLES

Un llibre de poesies valencianes vertit á la Taquígrafia

L'any que vé i ab ocasió de celebrar son 150 aniversari la Reial Acadèmia de les Arts Gràfiques i de la Indústria del Llibre, se celebrarà á Leipzig, baix el patronat de S. M. el Rei de Saxònia, una Exposició Internacional de les arts esmentades á càrrec de l'Unió Alemanya de l'Indústria del Llibre, comptantse ab l'apoi decisiu del govern alemany, de l'Estat Saxó, de l'Ajuntament de Leipzig i de gran nombre d'Estats estrangers.

En aquesta exposició importantíssima s'edificarà una sala especial que estarà destinada á la instal·lació d'una Exposició Estenogràfica composta de treballs dels diversos sistemes que d'aquesta simbòlica escriptura se coneixen, desde'ls mètodes primitius.

Entre les diverses obres catalanes que figurarán en aquesta exposició vertides á la taquígrafia, metode Duployé, figuren «Solitut» de la Victor Catalá, «Cultura Femenina» de la Carme Karr, «Anant pel mon» de

Santiago Rusiñol, «Les hores d'amor serenes» den Pere Corominas.

Llibres valencians solament ne figurarà un i aquest serà el llibre de poesies valencianes den Miquel Durán Tortajada *Cordes Vibrants* que ha sigut ja cuidadosament vertit á la Taquígrafia Duployé pel jove i aventatjat professor en F. Armengol Burgués.

JOVENTUT VALENCIANISTA, al donar á sons cults llegidors tan grata nova, sent viva satisfacció, per dos conceptes, primer, perque veu que reconeixen en llullanes terres l'importància de nostra *aimada llengüa* y segon per haber recaigut tal honor en nostre benvolgut amic y conlaborador en Duran Tortajada.

Nostre companyero de redacció en Josep Carsí, no ha pogut eixir pera la capital del Plata, á causa d'una enfermetat, que la tingut un mes en lo llit, hui ya tenim la satisfacció de participar que ha entrat en franca convalecencia, donant desde estes columnes mil gracies, á quant s'han interesat per la seva salut.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de l' Indústria

Asamblea de Dependents de Catalunya.—Com totes les coses qu'este Centre organisa fon un exit tant per els treballs qu'es realisaren com per la gran concurrència d' assembleistes que acudiren com un sol home á prestar el seu gra d'arena al treball dels ponents els quals tenien estudiat en grand amor els temes que desenvol·laren.

La Joventut Catalanista de esta capital continua treballant com ella sap, pues despues del exit alcançat

per el gran aplec de la Salut ja està preparant alguna cosa que per la seua importància farà tremolar als fills borts de la seua patria.

Pensament

Giques valencianes
m'heu de creure á mí,
les flors més galanes
no son pas aquí.

Cerqueu bé, doncelles
cerqueu ab anhel
que les flors més belles
les veureu al Cel.

ENRIC LLOVERAS.

Joventut Valencianista

DEPOSITARIS

EN VALENCIA: Vicent Pastor Pascual, Victoria, 11, pral.

EN MADRID: Kiosco «El Debate», Carrer de Alcalá.

EN ALICANT: Kiosko de periodichs de la Plassa d'Isabel II.

EN CASTELLÓ DE LA PLANA: Angel Yañez, Kiosko «Universal», Plassa de Castelar.

L'horta valenciana

Si les muses
me donaren
de ses arpes
els dols só
yo cantara
d'aquell'horta
l'harmonia
y el color

Perque l'horta
valenciana
de les sequies
al remor
es lo hermós
es lo sublime
es la gracia
y es l'amor.

Perque la
Naturalesa
Tota s'a gracia
Ha posat
En les dones
En els homens
En les roses
y en el blat.

De la plaja
A la montanya
Tot allí
¡que precios és!
La barraca
Les palmeres
y hasta... l'esbelt
Micalet.

RODOLFO BELTRÁN.

Madrid, Abril 1913.

DE BON HUMOR

Endevinalla

Un home tot ple de taques
En lo sombrero molt vell
Que té pelút el servell
Y, *re velles* les bolchaques.

No se talla may el monyo
Publica un periodiquet
Cad'any li naix un xiquet
Regularment per Otonyo.

El seu sou deu ser curtet,
Que trevalla poch sospege
Pero, sua mes qu'un mege
Per lo brut que va el pobret.

Y son consuelo major
Es fer com els desgraciats,
Resar per els desamparats
Com si fora un gran sinyor.

Al que l'andevine se li regalará un relliquiari usat, de Sn. Miquel de Lliria.

Llegint llibres vells

«L' embutit en la Grecia decadent»

(Auca trová en una sepultura dels césars
acompanyá d'un esqueleto degénero indefinit.

En la Grecia decadent
Estaba prima la gent.

Perque el sélebre embutit
Tot sel menjaben tot podrit.

Y fora moreno ó ros
El carregaben de gos.

Y fora dols ó salat
Li ficaben algún gat.

Pera fer botifarrons
Les dones en pantalons.

Pa embotir la llonganisa
Els homens porten divisa

Els burros morts picaets
Els veneu per paltrotets.

Pera porqueries Grecia
Y casa Moritz per Cervesa.

Y un poquet mes pacallá
Trovaréu eixa porcá.

Per la traducció
V. FERNES.

Perfumes

Para color y primores
las flores.

Para embriagante olor.
la flor.

Por esto si gustas Fabio
De Poesía el favor
Vete al jardin del agravio
Y en flores busca la flor.

Bilingüe

¿En que s'aparese un picaor moerto, en un
prunyon por el verano?
En que... picó.

¿Quin es el colmo d'un oculiste?
Curarli els ulls al pont del Real.

¿Quin es el colmo d'un húngaro?
Menjarse la mona 'l dia de Pascua.

Correspondencia

Senyors: R. Beltran, Madrit. Com vorá va en este numero. Digamos la seua direcció pera escriurili: voste mos pot ajudar molt en eixa.

H. J. Valencia.—El seu treball es d'els que van al p...

Coc k. Valencia.—Cuant capia anirá. Pot anar enviantne, va be.

J. S. C. Castelló.—Es bo el sentit, pero ya moltes faltes orto...pédiques. La reglarém y anirá.

P. P.—C. Alcoy.—Home, un treball que ser-vixca de anuncio, no pot ser... total si es que vol anunciarse li enbiarém la nota de preus.

Imp. R. Gilabert, Duran y Bas, 5 - Barcelona

Agencia d' acarrejos

Transports de tota classe de mercaderies

Camions especials

para el traslado

de grans calderas,

deposits y blocs de pedra

— DE —

Miquel Argemi

Carrer de Badia, 12

Barcelona (Gracia)

Carvajal

Sellos de correos

para colecciones

Compra * Venta * Cambio

Rambla del Centro, 30

===== BARCELONA =====

Vicente Alexandre

Talleres de Construcción y Reparación

— DE —

DINAMOS-MOTORES

y de toda clase de maquinaria eléctrica

Fábrica de aparatos para alumbrado

MONTAJE, REPARACIÓN Y
CONSERVACIÓN A TIPO FIJO
DE MOTORES Y DINAMOS

*Instalaciones eléctricas, motores,
dinamos, luz, timbres, pararrayos,
teléfonos y todo lo concerniente al
ramo de ELECTRICIDAD.*

ESTUDIOS y PRESUPUESTOS

TALLERES Y DESPACHO

Lancaster 10, bajos.-Barcelona

Carlos Torres

Constructor de Mosaico

Romano, Arabe y Bizantino

San Salvador 109, (Gracia)

El Papel de fumar Marca

BAMBU

Es el Mejor ♦ Más Fino y más
Aromático

FABRICANTE

R. Abad Santonja

XXXXXXXXX ALCOY XXXXXXXXX

Bolletí de Suscripció

D. _____

s'inscriu com a Suscriptor-protector del periodich "**Joventut Valencianista**" en la cuota anyal de una peseta,

_____ de _____ 1913.

Direcció del suscriptor: _____

NOTAS.—Als Srs. qu'es suscriguen durant este any els re-
mitirem desde el primer número.—Pago anticipat.

LUIS AMAT Y MONRAS

Comisionista y Representante

Maquinaria-Electricidad.—Bom-
brs y compresores Weise y Monski.
—Máquinas vapor-motores á gas y
eléctricos-calderas-gasógenos -pren-
sas.—Máquinas útiles-accesorios pa-
ra máquinas, etc., etc.

Clarís, 34, 3.º, 1.ª—Barcelona

El número prop vinent de

"Joventut Valencianista"

será Extraordinari dedicat als

Jochs Florals Humorístics

Pous ARTESIANS

Alumbraments d'aigües per diversos sistemes. Estudis é investigacions subterrànies per sondejos. Mines, cimentació de pons y grans fàbriques. Hinca de tornillos Michel y quants treballs se relacionen en estes especialitats.

Josep Carsi y fills

Passeig de Sant Joan, 26

BARCELONA

CICLOS Vilardell

Comercio, 2, 6 y 8

Teléfono 2538

BARCELONA

Fábrica de Calzado

DE TODAS CLASES

DE

Eduardo Segarra

PERFECCION & SOLIDEZ
ELEGANCIA & ECONOMÍA

Especialidad en la medida

Calle de San Ramón, núm. 25

SUCURSAL:

Conde del Asalto, 48

(frente á la fuente)

BARCELONA

EMBUTIDOS

— DE —

Murcia (Palmar)

de la acreditada casa

JUAN BERNAL

Dídanse en todos los buenos
Colmados y Ultramarinos

Representante general en Cataluña

José Casanova

Calle Gravina, 8.—Barcelona